

מסורת הש"ס

רש"י

הנודר מן המבושל פרק ששי נדרים

ר"ן

נב.

עין משפט
גו מצוה

(א) נכדו תשנה הגי' נב',
(ב) [ג'ל שאלר], (ג) [פ'י]
הדין על סוף המשנה תמלא
בע"ג, (ד) ס"ה שאלר,
(ה) [ג'ל שאלר], (ו) [דף ט"ו].

הנהרות הב"ה

(א) נב' רבי טרפון בימי
פלג' ואת ר' נחמן;
(ב) שם שאינו טעם;
(ג) רש"י ד"ה כן הדבר
שאלר הדין ואח"כ ת"ה
שאמר נכד זה עלי
לכשאררן כן פלג' ותינת
שם נקדיה נחמן;

גליון הש"ס

ברח"ן ר"ה וקס"א לחו
כו' אלא אורי חילוקן
במ"ה. ט"ו נה"ן לקמן
דף טו ע"ב ד"ה שאלר נב'
משער;

פירוש הרא"ש

מותר ברוטב ובקיסה.
היינו דק דק ויטוב
הנפשה כשלי הקדשה
דמשמע נכד דוקא מה
שנקרא בש"י ו' יורה
אמר דקין שיש בו
טעם נכד אכרי: ואיני
בזמן שאלר בש"י זה
ע"י. דקין אמר נכד
זה שיהי עליה חתיכה
לחילוק אכרי טעמו
ויבטלוהו אכל כשאררן קום
נכד על לא אכרי עמואל אל
דבר הנקרא בש"י: מותר
בתבשיל שיש בו טעם
יין. כדמן דכ"ה יהיה;

מוטר ברוטב ובקיסה. קיסה היינו דק דק של צמר שיועד לשולי קדרה: **אמר רבי יהודה מעשה ואמר עלינו כו'.** לקיים לר' יוסף מיימי הך עובדא: **אמרו לו.** כעלי מחלקותו של רבי יוסף: **כן הדבר.** כמו שאתה מעיד. אבל אין זו ראייה שלא אכר רבי טרפון אלא בזמן שאמר נכד זה עלי דכיון דאמר זה שיהי אנפשיה חתיכה דאיסורא ואסור ביזא ממנו: **שהנודר מן הדבר.** כלומר דבר זה: **ונפטר בנכד אס' יש בו צנופן טעם.** אס' יש צנופן (האיסור) כדי ליתן טעם בשל הימר וכגון דליכא טעם בשל הימר ה"ו אסור: וקשיא ליהו לרבנן וז"ל הימי אמרינן הכא דאס' יש בו צנופן טעם אסור דמשמע הא

מותר ברוטב ובקיסה ור' יהודה ואמר אמר רבי יהודה מעשה ואמר עלינו רבי טרפון (א) בביצים שנתבשלו עמו אמרו לו כן הדבר "איכותי בזמן" ושיאמר נכד זה עלי שהנודר מן הדבר ונתערב באחר אס' יש בו צנופן טעם אסור (ב) הנודר מן היין מותר בתבשיל שיש בו טעם יין אמר קונם יין זה (ג) שאינו מועם ונפל לתבשיל אס' יש בו צנופן טעם הרי זה אסור: **גמ'**

אין זו צנופן טעם מותר ואם לאו נכד זה עלי דכר שיש לו ממירין הוא כדלמרינן לקמן נכד הנודר מן הירק (דף טו). משום דמלוא לאיתשולי עליהו מדברי נתן וקיימא לן דכל שיש לו ממירין אפילו בלאף לא בטיל ויש לומר דבי אמרינן אפילו בלאף לא בטיל היי מילי מין צמיתו אכל הכא כי קמי ונתערב בנכד שאינו מייט דומיא דביצים שנתבשלו עמו וכל שאינו מייט

לעו רש"י

פוסקולי"ש
[פוסקולי"ש].
ספרים, משפטים.

תוספות

אמר ר"י טעמה אכרי וכו'. פירוש דבי היכי דכבר שאני טעם אכרי צנופן היי אס' אמר שאני אכל ונתמלא מיי ההוא אכל כקא מיכע ליה בשאני אכל כשאינו טעם דוקא זה לא דוקא וכן לענין שלוק שאני טעם: אמרו לו כן הדבר, שאמרינן אפילו ביצים שנתבשלו עם הכסדר ואיכותי בזמן שאמר נכד זה עלי דמשמע היא טעמה שאתגר מן הדבר שאמר נכד זה עלי וכו': הנודר ביי מותר בתבשיל. כדמן דלר"י אסור: קונם יין זה וכו' אמר אס' שם בו בנ"ה. וא"ת כי נמי אין בו צמית דקונמות היי דבר שיש לו ממירין כדלמרינן בשאני פירקין דלקמן וז"ל מותר דבר שיש לו ממירין אינו טהור אלא צנופן צמיתו אכל צנופן בשאני מייט אפילו יש לו ממירין טעם נכד בשמים וכן משמע שנתפסו דכל (לקמן דף ט"ו).

אמר ר"י פ"ה מה' נדרים הלכה כי פתג' לזמן רב טושי"ע ירי' סימן רנח ספ"ק ט:

פוסקולי"ש [פוסקולי"ש]. ספרים, משפטים.

אמר ר"י טעמה אכרי וכו'. פירוש דבי היכי דכבר שאני טעם אכרי צנופן היי אס' אמר שאני אכל ונתמלא מיי ההוא אכל כקא מיכע ליה בשאני אכל כשאינו טעם דוקא זה לא דוקא וכן לענין שלוק שאני טעם: אמרו לו כן הדבר, שאמרינן אפילו ביצים שנתבשלו עם הכסדר ואיכותי בזמן שאמר נכד זה עלי דמשמע היא טעמה שאתגר מן הדבר שאמר נכד זה עלי וכו': הנודר ביי מותר בתבשיל. כדמן דלר"י אסור: קונם יין זה וכו' אמר אס' שם בו בנ"ה. וא"ת כי נמי אין בו צמית דקונמות היי דבר שיש לו ממירין כדלמרינן בשאני פירקין דלקמן וז"ל מותר דבר שיש לו ממירין אינו טהור אלא צנופן צמיתו אכל צנופן בשאני מייט אפילו יש לו ממירין טעם נכד בשמים וכן משמע שנתפסו דכל (לקמן דף ט"ו).